04/09/2021

Μνήμη Μητροπολίτη Παραμυθίας Τίτου Ματθαιάκη

/ Γνώμες

Με αφορμή την ανάμνηση της εκδημίας του μακαριστού Μητροπολίτου πρώην Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου, Τίτου Α’ Ματθαιάκη, που απεβίωσε ειρηνικά στα χέρια του αδελφού του, Μητροπολίτου Ν. Ιωνίας Τιμοθέου, ακριβώς 30 χρόνια πριν, ο Αρχιμανδρίτης Τιμόθεος Ηλιάκης, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Μητροπόλεως Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας, μας θυμίζει τον βίο του:

Ο αείμνηστος Μητροπολίτης πρώην Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου Τίτος Α΄, ο Ματθαιάκης, γεννήθηκε στην Αθήνα στις 14 Σεπτεμβρίου 1914 από Κρήτες και ευσεβείς γονείς, τον Εμμανουήλ και την Αικατερίνη.

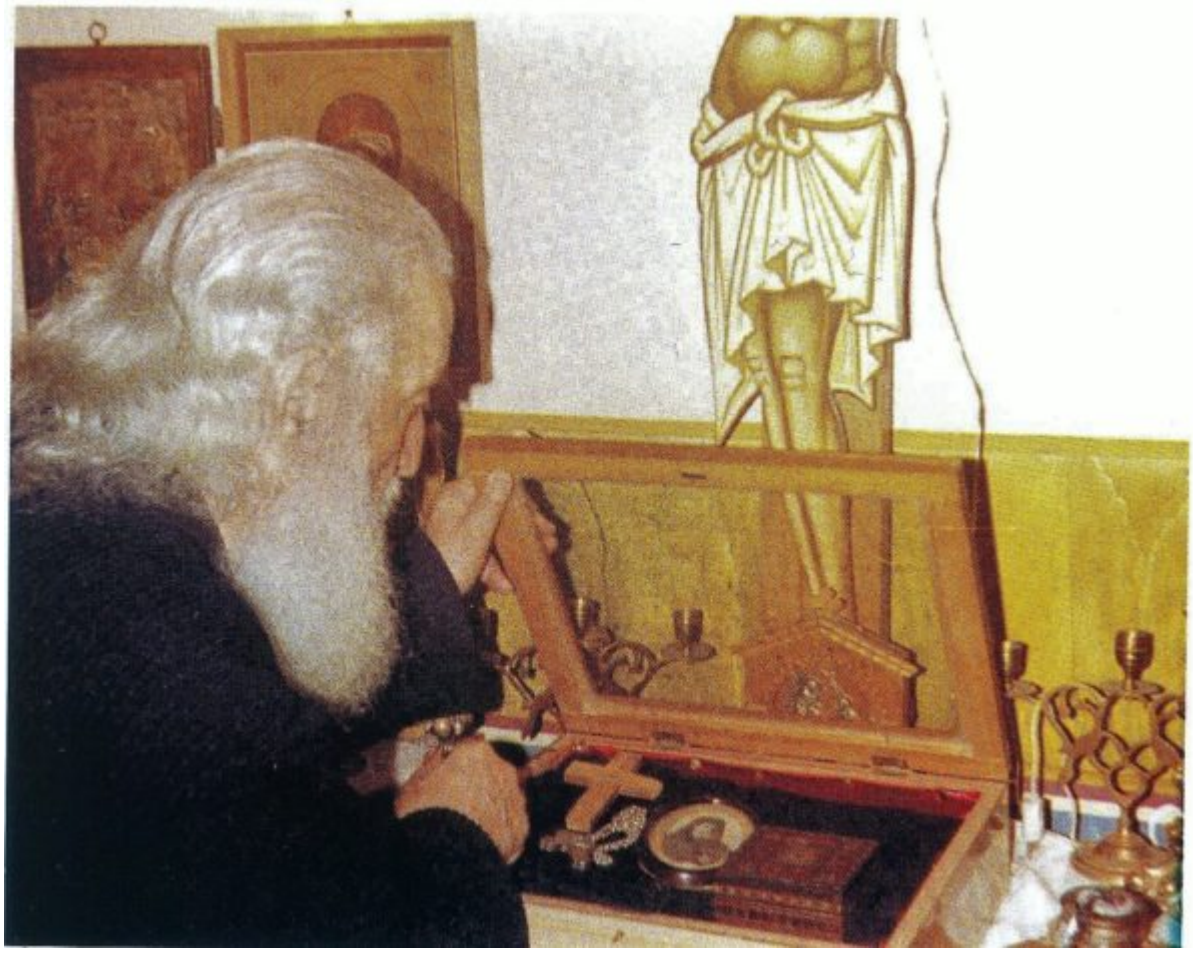

Το κατά κόσμον αυτού όνομα ήταν Κωνσταντίνος. **Η οικογένεια του προσέφερε στην Εκκλησία άλλους δυο Αρχιερείς,** τον αδελφό του, Μητροπολίτη Ν. Ιωνίας, μακαριστό, Τιμόθεο και τον ανεψιό του, Μητροπολίτη Τριφυλίας, μακαριστό Στέφανο Ματακούλια.

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Τίτος σπούδασε εις το Ιεροδιδασκαλείο Κορίνθου και στην συνέχεια στην Θεολογική Σχολή Αθηνών, ενώ συγχρόνως εργαζόταν ως Δάσκαλος σε διάφορα σχολεία των Αθηνών και ως αντιγραφεύς των συγγραμμάτων του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Ακαδημαϊκού Χρυσοστόμου Α΄ Παπαδοπούλου.

Το έτος 1935, εις τον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Κολοκυνθούς, εχειροτονήθη Διάκονος, την εντολή του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χρυσοστόμου, υπό του τότε Βοηθού Επισκόπου Ταλαντίου Παντελεήμονος, του μετέπειτα Εδέσσης και κατόπιν Θεσσαλονίκης. **Το 1937 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος** και προχειρίσθη εις Αρχιμανδρίτη υπό του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χρυσοστόμου Α΄ και διορίσθηκε Εφημέριος, Ιεροκήρυκας και Ιερός Προϊστάμενος διαδοχικώς εις τους Ιερούς Ναούς, Αγίας Φωτεινής Ν. Σμύρνης, Αγίου Γεωργίου Καρύτση και Αγίου Παντελεήμονος Αχαρνών εργασθείς σύντονος για την αποπεράτωση αυτού.

Κατά τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο (1940-41) προσέφερε τις υπηρεσίες ως Στρατιωτικός Ιερεύς εις το Αλβανικό Μέτωπο τιμηθείς από την Πολιτεία μας με ανώτατες διακρίσεις.

Την 11ην Δεκεμβρίου 1957 η Εκκλησία, αμείβουσα την εν γένει προσφορά αυτού, ανέδειξε αυτόν εις Μητροπολίτη Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου. Η χειροτονία του έγινε στον Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών από

τον τότε Αρχιεπίσκοπο Θεόκλητο.
Κατά την Ποιμαντορία του εις την ακριτική Μητρόπολη Παραμυθίας, επέδειξε απαράμιλλο δραστηριότητα εις όλους τους τομείς του Ποιμαντορικού έργου, κατέβαλε δε συντόνους προσπαθείας δια την επισκευή των, κατά την διάρκεια του Ανταρτοπόλεμου (1946-49) καταστραφέντων Ιερών Ναών, ως και δια την ανέγερση νέων.

Μερίμνησε για την μόρφωση των παιδιών των ακριτικών χωριών, με την εκ βάθρων ανακαίνιση του Μαθητικού Εκκλησιαστικού Οικοτροφείου στη Παραμυθιά καθώς και την ανέγερση του Μητροπολιτικού Ναού του Αγίου Δονάτου. Εις την Ιερά Μητρόπολη Παραμυθίας ο μακαριστός Τίτος, παρέμεινε μόνον επί μια δεκαετία, ήτοι μέχρι του Δεκεμβρίου του έτους 1967,οπότε εξαναγκάσθη εις παραίτησιν εκ της ενεργού υπηρεσίας, ασκηθείσης προς αυτόν πολλής πιέσεως και καταθλιπτικής βίας υπό του τότε αντικανονικού εκκλησιαστικού καθεστώτος.

Μετά την παραίτηση του ο αείμνηστος Ιεράρχης ασχολήθηκε με την συγγραφή Θεολογικών έργων με κορυφαία την “Εξομολογητική” καθώς και τα περί Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως, συγγράμματα του. Επίσης υπήρξε ο πρώτος βιογράφος των αγίων Νεκταρίου και Νικολάου του Πλανά του οποίου διετέλεσε πνευματικό τέκνο. Το σύνολο των συγγραφικών του έργων ανέρχεται σε 152 βιβλία και μελέτες.

Κατά την διάρκεια της δοκιμασίας του εύρισκε φιλόξενο εκκλησιαστικό καταφύγιο στην Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς, όπου με την άδεια του μακαριστού Μητροπολίτη Χρυσόστομου, ιερουργούσε και κήρυττέ ανελλιπώς. Το έτος 1974 η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος τον αποκατέστησε ηθικά,” ως παρανόμως, αντικανονικώς και αδίκως εκδιωχθέντα”.
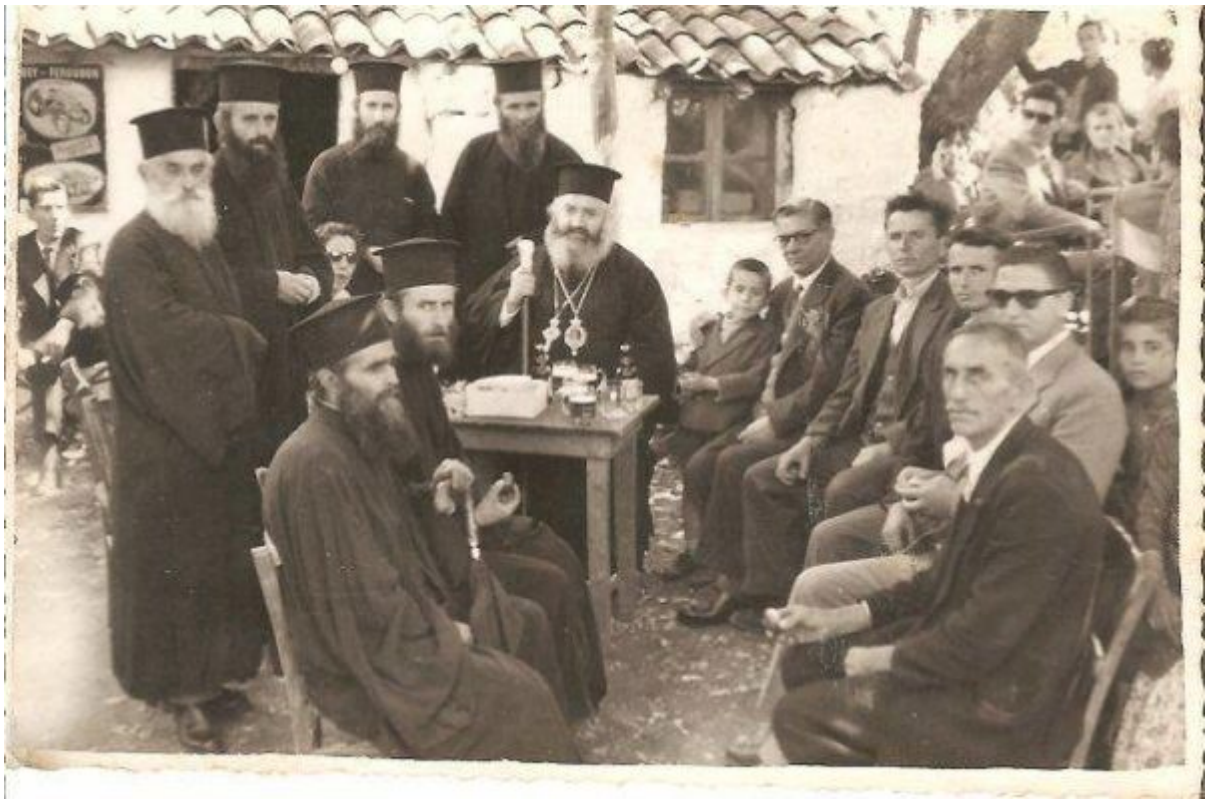
Απεβίωσε ειρηνικά στα χέρια του αδελφού του, Μητροπολίτου Ν. Ιωνίας Τιμοθέου στην κατοικία τους στη Ν. Πολιτεία Αττικής στις 4 Σεπτεμβρίου 1991. Η εξόδιος Ακολουθία εψάλλει στον Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αναργύρων Ν. Ιωνίας, χοροστατούντος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών, μακαριστού, Σεραφείμ, παρουσία του Πατριάρχη Αλεξανδρείας κυρού Παρθενίου, πλειάδας Αρχιερέων και Κληρικών. Η ταφή του σκηνώματος του έγινε στο Κοιμητήριο της Ν. Φιλαδέλφειας σε τάφο που παραχώρησε ο Δήμος Ν. Φιλαδέλφειας. Η μνήμη αυτού είη άληστος και αιώνια.